

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Pensio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

mò electus consentiret: ratio est, quia per primam literarum præsentationem, uterque functus est officio suo, alter præsentando, & alter aperiendo eas: nam de stylo poenitentiarie solet poni illa clausula, quòd data absolutione lacerentur, vide *Navar. conf: 8. de off. leg.* Secundò, præterea, quia ibi dicitur Doctor Theologie, vel decretorum, an sufficiat, quòd sit Licentiatus, vel approbatus à sua religione, vel à Rectore alicujus collegii approbati?

Respondetur primò, quòd sic, quia ita censet *Sacr. Con. ses. 22. ca. 2. de refo.* multis in locis, & præcipuè de promovendo ad Episcopatum. Secundò, quia sic vidi præficari, alioquin in religionibus, vel Congregationibus ubi non fiunt, neque magistri neque doctores, non possunt eligi ex illis confessarii, pro tali effectu, quòd non est dicendum, sed mens sacre poenitentiarie est, ut eligatur vir doctus, & non solum doctor, sed quia regulariter doctores solent esse docti, & stylus ponit se intuto.

Tertiò, dubitatum fuit, quando poenitentarius possit subdelegare suam auctoritatem, nunc dicitur breviter, quando ei dicta potestas competat privilegio perpetuo, vel consuetudine, vel virtute potestatis Ordinarii, vel jurisdictionis delegata à Principe, *Navar. conf: 1. de const. n. 86. & conf: 3. n. 34. de stat. mon.*

Quartò, de facultatibus, & auctoritate majoris poenitentarii sanctæ Romanæ Ecclesie: vide *Julii III. Bull: 1. que incipit, Rationi, & de reformatione of-*

ficii poenitentiarie, vide *Bull: Pii IV. 96. que incipit, in sublimi, & Pii V. 85. que incipit, in omnibus.*

Quintò, an poenitentarius in partibus possit imponere poenitentias poenitentibus pro casibus reservatis, puta presbytericidio, & uxoricidio, quas solet imponere poenitentia Romana? *Navar. conf: 28. de poeniten. & remiss.* censet, quòd non, sed debet intelligi in omnino occultis, ut ait *Apostil. ibi.*

Sextò, Poenitentarii Papæ habent exercitium clavium in Curia Romana, etiam Pontifice mortuo, & dicuntur judices animarum. *Paul. Rom. tract. de pens. cap: 7. num: 1.*

PENSIO.

Primò, quòd dictum est, Episcopum non posse imponere pensionem super beneficiis, intelligendum est juxta formam Sacri Concilii, *Nav. conf: 4. num: 2. de sim. licet conf: 13. de rebus Eccl: non alien. n. 2. dicat, id non esse ulu receptum, & ita Rebuff. titulo de reservat. num: 29. & de requis. ad collat. num: 6. dicit, Episcopos posse imponere pensiones, sed propter ignorantiam: vel negligentiam id amisisse: & quantitas ponenda in beneficio pro pensione videatur, idem *conf: 43. de simon. & conf: 63. n. 2. dicit Episcopum ponere posse pensionem cum causa, per capitulum extirpanda, §. qui verò, ver: illud autem, de præben. hoc tamen recessit hodie ab aula, ut habetur in ver: pensio. sed nescio quomodo: nam *Paul. Rom. tract. de pen: c. 15. num: 10. & c. 1. §. redeundo, n. 5. tenet***

tenet apertiffimè, Episcopum posse imponere pensiones super beneficiis suæ diocesis, alii etiam Doctores, & Rebuff. Navarr. & nonnulli alii, quos brevitatis causa non cito, & nullibi reperitur prohibitum; ergo nescio quomodo Epif. non utantur jure suo, nisi dicantur per contrarium usum, vel ut ait Rebuff. per ignorantiam recessisse ab aula.

Secundò, pensio non accedit medietatem fructuum, & in reservatione illius, non est necessaria expressio valoris, Caputaq. dec. 299. par. 2. & Navar. conf. 43. de simon. dicit per adæquationem fructuum in permutationibus usque ad relevamen alterius.

Tertiò, pro pensione competit actio personalis, & successor in beneficio onerato pensione, videtur quasi contrahere, & obligare se ad illud onus, §. omnium, Instit. de actio. Guid. Pap. q. 577. Cap. dec. 302. par. 2.

Quartò, pensio vacat pro promotione ad Episcopatum, sicut omnia beneficia, nisi detur retentio per Papam, Abb. in c. cum in cunctis, num. 3. de elect. Gigas tract. de pens. quest. 56. Caslad. de const. dec. 2. Caputaq. 302. p. 2. cum seq. & 313. sed hoc intellige post possessionem, & consecrationem, idem dec. 294. & 406. vide inferius, ver. vacatio, §. 1.

Quintò, potest regredi resignans beneficium cum resignatione pensionis ad beneficium resignatum ob non solutionem pensionis à pensionario, etiam si pars non sit soluta, Caputa. dec. 9. p. 3. patet à simili in emphyteuta non

solvente integrum canonem, prout patet superius, in ver. emphyteuta, in ver. colonus, in ver. locat. & vulgaris.

Sextò, qui est incapax beneficii, est etiam pensionis, & hoc tam quoad impedimenta, nempe irregularitatis, & aliorum, quàm quoad ætatem, Selua 3. p. 9. §. nu. 17. ver. decimus septimus. Nav. conf. 11. de temp. ord. Con. Trid. sess. 23. c. 6. de refor. fallit in laicalibus, prout in c. cum in Ferrariensis, de const. & dictum est supra.

Septimò, pensio potest poni etiam super distributionibus quotidianis, & exigi à pensionario de omnibus annis à successore, quibus à prædecessore non fuerunt soluta, & etiam pro tempore vacationis, si perceperit fructus. Nav. con. 1. vel solut. sed potest repetere eos ab hærede prædecessoris, idem conf. 2. eod. idem intellige si aliàs non posset, aliàs recuperaret à successore.

Octavò, an pensio possit extinguì? Respondetur, quòd non pacto privato, nisi auctoritate Papæ. Paul. Rom. tract. de pensio. c. 6. per totum, sed decisivè, in ultimo, idem de permutatione, & de renunciatione, idem §. nunc venio, n. 5. loc. cit.

Nonò, an pensio constitui debet, quæ non excedat tertiam partem reddituum, idem c. 1. n. 4. Imola in Cl. quia regulares, de excess. prel. & ita dicit esse de stylo Curie, aded quòd si beneficium valet centum, non potest constitui pensio ultra triginta quatuor ultrò, citroque.